

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/93/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811217854
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811217854.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovvej v právnej veci navrhovateľa Ing. Z. S., bytom F. - U., S. U. XX/XX proti odporkyni: Y. S., bytom X. - H. č. XXX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému G. S. nar. XX.XX.XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. marca 2012, č.k. 8P/21/2011-38, takto

rozhodol:

Odvolačí súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti navrhovateľa platiť výživné na mal. G. z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je povinný platiť výživné na mal. G. vo výške 300 Eur mesačne s tým, že navrhovateľ je povinný sumu vo výške 250 Eur mesačne platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne a sumu 50 Eur mesačne poukazovať na osobitný bankový účet alebo vkladnú knižku mal. G., ktorý v prospech neho zriadi odporkyňa, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, a to všetko s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov.

Vo zvyšujúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozviedol manželstvo účastníkov, maloletého G. na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Navrhovateľovi uložil povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa od právoplatnosti rozsudku mesačne po 250 Eur, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred tak, že sumu 220 Eur mesačne zaplatí k rukám matky dieťaťa a sumu 30 Eur mesačne na osobitný bankový účet alebo vkladnú knižku zriadené na maloletého G. pre účely tvorby úspor, s ktorými finančnými prostriedkami bude možné do plnoletosti dieťaťa nakladať len so súhlasom súdu. Odporkyni uložil povinnosť do 10-tich dní od právoplatnosti rozsudku oznámiť otcovi dieťaťa číslo bankového účtu alebo vkladnej knižky dieťaťa, na ktoré je povinný poukazovať výživné pre účely tvorby úspor. Podľa dohody rodičov styk otca s dieťaťom neupravil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v danej veci sú splnené podmienky na rozvod manželstva stanovené v § 23 Zákona o rodine. Z výpovedí účastníkov je zrejmé, že sa účastníci brali po ročnej známosti, pričom dostatočne nezávažili, či si budú schopní tolerovať vzájomné povahové a názorové odlišnosti. V manželských vzťahoch sa to prejavilo tým, že si nevytvorili rodinu, ktorá by spoločne trávila voľný čas, v ktorej by sa rodičia vzájomne dopĺňali. Presadzovanie si svojich predstáv v otázke bývania účastníkmi konania a nie zdravé vzťahy medzi nimi a rodičmi druhého manžela, vyvolávali vzájomnú nevôľu, čo opakovane vyústilo do stavu, kedy účastníci spolu nebývali a o potreby maloletého syna sa spoločne nestarali. Išlo o roky 1998-2002 a opakovane

o stav trvajúci od októbra 2006 až doteraz. Ide o dlhé časové obdobia vzájomného odlúčenia, kedy pozitívne citové väzby navrhovateľa k odporkyne zanikli a zo strany navrhovateľa už nebola dobrá vôľa snažiť sa o nápravu vzťahov. Zo správania odporkyne tiež nevyplývalo, že by jej na urovaní vzťahov záležalo. Odporkyňa v konaní nepreukázala, že navrhovateľ mal aj ďalšie vzťahy, že navrhovateľovi dávala najavo, že jej na ňom záleží, že k nemu prechováva citové väzby a má záujem o zmierenie a obnovenie spolužitia. Návštevy odporkyne so synom v U. po roku 2009 vnímal navrhovateľ ako prepadovky, smerujúce k vyvolávaniu hádok a konfliktov. Účastníci dlhé roky nežijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, neposkytujú si vzájomnú pomoc a opateru. Spôsobom svojho života nie sú dobrým príkladom ani pre maloletého syna. Maloletý G. celé roky vyrastá v prostredí matky a jej rodičov, na čo je zvyknutý, pričom k otcovi nemá vytvorený vzťah, nestretáva sa s ním a odmieta ho. Navrhovateľ má už XX rokov, s poukazom na niekoľkoročný nesúlad medzi ním a odporkyňou si chce usporiadať osobný život s priateľkou. Navrhovateľ nadviazal vzťah s J. G. po viac ako dvoch rokoch, keď účastníci konania spolu nebývali a nejavili o seba záujem. Uvedený vzťah navrhovateľa trvá viac ako 3 roky, preto možno konštatovať, že ide o definitívny stav. Aj podľa názoru súdu prvého stupňa známosť navrhovateľa nie je príčinou rozvratu manželstva účastníkov, ale dôsledkom dlhodobého nesúladu medzi nimi. Po zhodnotení dôkazov dospel súd k právnomu záveru, že manželské vzťahy medzi účastníkmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nie je schopné plniť si svoj účel. Manželstvo účastníkov je od októbra 2006 formálnym zväzkom, medzi účastníkmi zanikli pozitívne väzby. Podľa názoru súdu nie je tu ani nádej, že dôjde k obnoveniu spolužitia, pretože sa účastníci o to vôbec nesnažili. Ide o definitívny stav. Vzhľadom k tomu, že manželstvo účastníkov je len formálne, súd návrhu na rozvod manželstva ako opodstatnenému vyhovel. Pri rozhodovaní o úprave práv a povinností k maloletému G. na čas po rozvode manželstva vychádzal z rozsudku tamojšieho súdu č.k. 13P/346/2009-21 zo dňa 14.10.2009, ktorým maloletý G. bol zverený do osobnej starostlivosti odporkyne a rozsudku č.k. 8P/14/2011 zo dňa 29.03.2012, ktorým vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči synovi bola zvýšená na sumu 250 Eur mesačne s tým, že sumu 220 Eur mesačne zaplatí navrhovateľ k rukám odporkyne a sumu 30 Eur mesačne na osobný bankový účet alebo vkladnú knižku. Konštatoval, že od posledného rozhodnutia súdu o určení výživného na maloletého G. nedošlo k zmene pomerov. Maloletý G. vyrastá v prostredí matky, s ktorou si rozumie a ktorá sa o neho riadne stará. Vzťah medzi navrhovateľom a synom je narušený, maloletý G. aj po rozvode chce zostať v osobnej starostlivosti matky. Nebol preto dôvod meniť výchovné prostredie, v ktorom dieťa vyrastá od narodenia. Zárobok navrhovateľa je 1.256 Eur mesačne a zárobok odporkyne je 426 Eur mesačne. V súlade s vyjadreniami rodičov dieťaťa počas pojednávania na čas po rozvode styk navrhovateľa s maloletým G. neupravil. O trovách konania rozhodol podľa § 144 veta prvá O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, domáhala sa jeho zmeny tak, že návrh na rozvod manželstva bude zamietnutý. Namietala, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že navrhovateľa nikdy nevyhodila zo spoločnej domácnosti, avšak navrhovateľ mal mimomanželské známosť, preto boli z jej strany podávané návrhy na súd o výživné. Nesúhlasila s názorom súdu prvého stupňa, že jej nezáležalo na zachovaní manželstva, keď chodila za navrhovateľom do Žiliny, posielala mu listy. S navrhovateľom žili ako manželia aj po roku 2006 a mala vždy záujem na zachovaní manželstva. Poukázala na to, že na pojednávani na súde prvého stupňa ju zmanipulovala priateľka navrhovateľa a navrhovateľ, obaja ju dostali do neistoty a do stresu, čo ovplyvnilo celé jej správanie. Uviedla, že u navrhovateľa ide o druhé manželstvo, pričom sa mal snažiť hľadať chyby aj v sebe. S rozvodom manželstva nesúhlasila najmä v záujme starostlivosti o maloletého G., ktorý potrebuje svojho otca. Uviedla, že maloletý je na strednej škole, je nadpriemerne inteligentný a prvoradou úlohou otca je zabezpečovať starostlivosť o dieťa. Z tohto dôvodu by mala byť zachovaná ich rodina, ktorá má synovi priniesť pocit dôvery, bezpečia a istoty. Priateľka otca má taktiež svoje deti, tie ju potrebujú. Pokiaľ ide o určenie výživného v prípade rozvodu manželstva žiadala, aby bolo určené v sume 250 Eur bežné výživné a 50 Eur na tvorbu úspor. Odporkyňa v písomnom podaní zo dňa 10.10.2012 poukázala na to, že mal. G. začal navštevovať K. v R., čím sa jej podstatne zvýšili náklady na jeho výživu. Uviedla, že maloletému hradí cestovné vo výške 22 Eur mesačne, synovi zakúpila učebnice z nemčiny a angličtiny za 40 Eur, v januári ide maloletý na lyžiarsky výcvik, za ktorý musí zaplatiť 120 Eur, výdavky na lyžiarske oblečenie budú predstavovať 350 Eur. Poukázala na to, že mal. navštevuje krúžok anglického jazyka a informatiky v súvislosti s čím má taktiež zvýšené výdavky.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že z viacerých návrhov a súdnych rozhodnutí vedených na Okresnom súde Žilina a na Okresnom súde Prievidza vyplýva, že v rokoch 1998 až 2002 nežil s odporkyňou v spoločnej domácnosti. Uviedol, že pre neho manželstvo definitívne skončilo v roku 2006, kedy ho odporkyňa druhýkrát vyhodila z domu jej rodičov. Hlboko ho tým urazila, prejavila svoj skutočný vzťah k nemu. Náhle aktivity odporkyne po roku 2009 boli len občasné prepadovky smerujúce k vyvolaniu konfliktov a vulgárnych urážok voči nemu a jeho priateľke. Rozhodol sa aj právne usporiadať veľmi zlú, už dávno ukončenú kapitolu v jeho živote. Trval na rozvode manželstva, k odporkyni pociťuje hlbokú nedôveru, averziu, nemá k nej žiadny citový vzťah a nikdy s ňou žiť nebude. Ďalej uviedol, že odporkyňa svojim vplyvom dosiahla, že ich syn G. má k nemu jednoznačne negatívny vzťah, nikdy mu nepovedal otec. Syn ho trvale odmieta, ignoruje a správa sa k nemu vulgárne. Tvrdenia odporkyne, že synovi chýba, nie sú pravdivé, pokiaľ syn bude chcieť, on ho neodmieta a môže sa s ním kedykoľvek stretnúť. Súhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa aj vo výroku o určení výživného na maloletého G., nakoľko na jeho strane v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného sa príjem nezmenil, naopak od roku 2009 sa mierne znížil.

Kolíznym opatrovníkom v písomnom vyjadrení zo dňa 08.06.2012 k odvolaniu odporkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. V písomnom vyjadrení zo dňa 01.08.2012 uviedol, že na základe vyjadrenia maloletého Samuela, ktorý vyjadril túžbu, aby sa rodičia nerozvádzali a na základe vyjadrenia matky, dospel k záveru, že rozvod manželstva nie je v záujme maloletého G.. V prípade, že by súd manželstvo napriek tomu rozviedol, žiadal, aby bolo určené výživné minimálne v sume 350 Eur mesačne.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporkyňou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvého stupňa v časti výroku rozsudku o rozvode manželstva účastníkov, vo výroku o zverení mal. G. do osobnej starostlivosti odporkyne a o určení, že odporkyňa bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Z daného titulu si osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia v tejto časti, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav vo veci, keď dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona o rodine. Pre zásadné stanovisko navrhovateľa k rozvodu manželstva nie je ani predpoklad na jeho obnovenie. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil aj príčinu rozvratu manželstva tak, ako mu to ukladá zákonné ustanovenie § 23 ods. 2 Zákona o rodine. Aj odvolací súd môže len konštatovať, že spolužitie účastníkov je dlhšiu dobu rozvrátené, keď účastníci pri uzavretí manželstva dostatočne nezhodli, či sú schopní tolerovať vzájomné povahové a názorové odlišnosti. V manželských vzťahoch sa to prejavilo tým, že v období rokov 1998 - 2002 nevytvorili rodinu, ktorá by spoločne trávila voľný čas, účastníci spolu v tomto období nebývali a o potreby maloletého syna sa spoločne nestarali. Od októbra 2006 až doposiaľ účastníci nežijú v spoločnej domácnosti a z ich prednesov na pojednávaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že zo strany navrhovateľa nebola vôľa snažiť sa o nápravu vzťahov, pričom sporadické návštevy odporkyne so synom v U. po roku 2009 smerovali k vyvolávaniu hádok a konfliktov medzi účastníkmi. Je nesporné, že účastníci od októbra 2006 spolu nežijú, nehospodária, pričom navrhovateľ v septembri 2009 nadviazal vzťah s inou ženou, ktorý trvá doposiaľ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu známosť navrhovateľa nie je príčinou rozvratu manželstva účastníkov, ale dôsledkom dlhodobého nesúladu medzi nimi. Pokiaľ odporkyňa nesúhlasila s rozvodom manželstva najmä z dôvodu, že chce, aby sa navrhovateľ podieľal na osobnej starostlivosti o mal. G., táto samotná skutočnosť nemôže byť dôvodom pre zamietnutie návrhu na rozvod manželstva. Rozvod manželstva je individuálnou otázkou rozvádzajúcich sa manželov a pokiaľ navrhovateľ obnovenie manželského spolužitia odmieta, v danom prípade, vzhľadom na intenzitu a dĺžku trvania rozvratu, sú splnené podmienky pre zrušenie manželstva rozvodom. Z podaného odvolania odporkyne, ako aj z písomného vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu odporkyne je zrejmé, že aj po rozhodnutí súdu prvého stupňa medzi

účastníkmi nedošlo k obnoveniu spolužitia, preto odvolacie námietky odporkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Je potrebné zdôrazniť, že rozvodom manželstva nezanikajú rodičovské práva a povinnosti navrhovateľa k mal. G., navrhovateľ je aj po rozvode manželstva povinný podieľať sa na zabezpečovaní všestrannej starostlivosti o maloletého a na uspokojovaní potrieb maloletého dieťaťa, a to nielen finančným zabezpečením.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj v časti týkajúcej sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletému G. na čas po rozvode manželstva a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď dieťa zveril do výchovy odporkyne, ktorá zabezpečuje riadnu starostlivosti o dieťa a má všetky predpoklady aj po rozvode manželstva v riadnej starostlivosti o dieťa pokračovať. Mal. G. je vo veku XX rokov, medzi ním a navrhovateľom je narušený vzťah, na pojednávaní pred súdom prvého stupňa maloletý prejavil vôľu žiť po rozvode manželstva s matkou.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o rozvode manželstva, o zverení maloletého G. do osobnej starostlivosti odporkyne, o určení povinnosti odporkyne zastupovať a spravovať majetok dieťaťa v bežných veciach a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ ide o rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti navrhovateľa platiť výživné na mal. G., odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti je potrebné napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmeniť. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľ dosahuje priemerný mesačný zárobok 1.256 Eur netto, zárobok odporkyne predstavuje 426 Eur mesačne netto, okrem mal. G. rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú. Mal. G. je vo veku XX rokov, z doplneného odvolania odporkyne vyplýva, že od 01.09.2012 začal navštevovať K. v R.. Vzhľadom k tomu, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd s prihliadnutím k tomu, že maloletý v súčasnosti navštevuje strednú školu dospel k záveru, že odôvodneným potrebám maloletého G. zodpovedá určenie výživného v sume 300 Eur mesačne s tým, že sumu 250 Eur mesačne zaplatí navrhovateľ k rukám odporkyne a sumu 50 Eur mesačne na osobný bankový účet alebo vkladnú knižku zriadenú na mal. G. pre účely tvorby úspor, s ktorými finančnými prostriedkami bude možné nakladať do plnoletosti dieťaťa len so súhlasom súdu. Je nepochybné, že odporkyne s nástupom mal. G. na strednú školu vzrástli náklady na jeho výživu, a to najmä na cestovné, na zakúpenie školských pomôcok, taktiež má výdavky s mimoškolskými aktivitami dieťaťa, okrem toho má maloletý zdravotné problémy, pre problémy s schôdzou a chrbticou sa podrobuje ortopedickej liečbe, rehabilituje, pre akné sa lieči u kožného lekára, pričom zvýšené náklady v súvislosti s liečbou dieťaťa a vynaložené cestovné náklady s liečbou súvisiace preukázala matka v konaní pred súdom prvého stupňa lekáorskými potvrdeniami. Za tohto stavu podľa názoru odvolacieho súdu určenie výživného v sume 250 Eur mesačne a v sume 50 Eur mesačne pre účely tvorby úspor zodpovedá zárobkovým možnostiam a schopnostiam oboch rodičov, ako aj veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 144 veta prvá O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania, keď odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania neaplikoval ust. § 144 vety druhej O.s.p. z dôvodu, že v danej veci neboli pre použitie tohto ustanovenia zákonné dôvody.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.